

A jelek szerint csak magánakció volt Witold Waszczykowski lengyel külügyminiszteri nyilatkozata, melyet egy héttel ezelőtt részletesen ismertettem. Ugyebár a tárca vezetője arról beszélt a Die Welt című német lapnak, hogy a varsói kormány mégis kész befogadni migránsokat, és többek között ingyenes kórházi kezelést nyújtani nekik, és egy humanitárius folyosó létrehozását is emlegette. Ám újszerű álláspontját „elfelejtette” egyeztetni a kormány többi tagjával és a miniszterelnökkel. Kollégájának, Mariusz Blaszczak belügyminiszternek is meglepetést okozhatott, hiszen ő egy másik lapinterjúban tagadta a befogadás szándékát. Csak elismételte a varsói kormány korábbi álláspontját, miszerint Lengyelország nem a határain belül, hanem a háborús övezetekben, a helyszínen segít – például a pápai kezdeményezésre létrehozott Egyház A Szükségben szervezet munkájába bekapcsolódva. A szíriai Aleppóban a lengyel aktivisták jelenleg ötven gyermeket támogatnak.

Waszczykowski miniszter elhíresült nyilatkozatában vannak olyan szálak is, amelyek viszont harmonikusan illeszkednek a korábbi lengyel politikai irányvonalhoz. Például kitért a lengyel–német kapcsolatokra, amelyeket jónak nevezett, de egyértelműen kifogásolta, hogy a német fél sok kérdésben nem hajlandó kompromisszumot kötni. A lengyelek elvárják, hogy Németország, Franciaország és más európai államok is tiszteletben tartsák a nemzeti érdekeiket. Arról is beszélt, hogy a lengyel kormány politikáját hasonló bírálatok érik, mint a magyarét. Például a brüsszeli hivatalnokok mindkét országban veszélyben látják a demokratikus intézményeket, amelyek ellensúlyt képezhetnének a kormánnyal és a parlamenttel, azaz az aktuális többségi hatalommal szemben. Ezért is, hogy a lengyel kormány Orbán Viktor miniszterelnök legfőbb szövetségese. A külügyminiszter megerősítette, hogy a lengyelek biztosan megvétőznák azt a kezdeményezést, hogy az uniós alapszerződés hetedik cikkelyének szellemében vonják meg Magyarország EU-s szavazati jogát. Továbbá Waszczykowski óvott a kétsebességes unió létrehozásától, szerinte ugyanis az eurózóna pénzügyminiszterének kinevezése és közös büdzséjének elfogadása megoszthatja földrészünket. Ez ügyben is azonos véleményen van Varsó és Budapest.

A migránsok befogadásának állítólagos varsói terve rögtön élénk kárörömré sarkallta Orbán Viktor ellenségeinek táborát. A balliberális média örvendezve harsogta, hogy „lám-lám, Orbán teljesen magára maradt a menekültkvóta elutasításában, mert egyetlen szövetségesei, a lengyelek is kihátráltak mögüle.” Érdekes módon az már kisebb sajtóvisszhangot keltett, hogy Waszczykowski interjúja után néhány nappal Andrzej Duda köztársasági elnök tiszta vizet öntött a pohárba. A PAP hírügynökségnek adott részletes nyilatkozatában leszögezte: Lengyelország nem egyezik bele és kizártnak tartja, hogy területére kényszerrel telepítsenek olyan embereket, akik nem szándékoznak odamenni. A brüsszeli vádakra felelve kifejtette: „Egyáltalán nem

vagyunk bezárkózó állam, nyitott állam vagyunk, tagjai vagyunk a schengeni övezetnek, védjük az Európai Uniónak a Kalinyingrádi területtel, Fehéroroszországgal és Ukrajnával közös határait. Lengyelország nem reteszeli be határát azok előtt, akik legális módon akarnak belépni. Varsó évente több mint 1,3 millió vízumot ad ki Fehéroroszország és Ukrajna állampolgárainak, akik betagozódnak a társadalomba, dolgoznak itt.” E nemzeti álláspont egyébként idegenrendészeti adatokkal is alátámasztható. Lengyelországban 2016 folyamán 12 300 személy folyamodott menedékjogért, és e kérelmezők túlnyomórészt orosz állampolgárságú csecsenek voltak. A menedékjogot közülük 390 személynek ítélték meg. A benyújtott kérelmek több mint nyolcvan százalékát érvényteleníteni kellett a menedékért folyamodók eltűnése miatt – a migránsok többsége ugyanis nem várta ki a hatósági döntést, hanem illegálisan továbbindult Nyugat-Európába. Újabb újságírói kérdésre Duda elnök megerősítette: „Befogadjuk az érkezőket, aki segítségre, menedékre szorul, megkapja. Abba viszont nem egyezünk bele, hogy erővel hozzanak ide embereket, akik nem akarnak Lengyelországba jönni.” A kötelező betelepítésről, a kvótaügyről azt mondta: „Az EU egyfelől a demokráciáról és az emberi jogokról beszél, másfelől az embereket bizonyos magatartásra akarják kényszeríteni, ezzel megsértve jogaikat.” Az államfő hozzátette: szerinte általánosságban a lengyel népnek is ez a véleménye erről a kérdésről: a kényszerű áttelepítéssel járó kvóta sérti az emberi jogokat. Mi több, azt is kilátásba helyezte, hogy Varsó kész peres úton rendezni az EB-vel a kvótaügyet. Azt hiszem, ez a megnyilatkozás kellőképpen megnyugtató, és kijelenthetjük: migránsügyben nincs szó a lengyel politikai vezetés pálfordulásáról.

A varsói kormányzati körhöz kapcsolódó érdekes hír, hogy múlt szombaton pappá szentelték Beata Szydlo miniszterelnök idősebbik fiát, Tymoteuszt. A szertartást Bielsko Biala-i székesegyházban tartották, természetesen a kormányfő jelenlétében. A frissen felszentelt lekipásztor másnap a szintén dél-lengyelországi Przecieszynben bemutatta első szentmiséjét, egyházi kifejezéssel primíciáját is, szintén édesanyja jelenlétében. A sajtó természetesen élénken érdeklődött az események iránt, és a miniszterelnököt is faggatták, aki azt nyilatkozta: „A fiam nem akar közéleti szereplő lenni, a hivatására összpontosít, melyet jól, felelősséggel szeretne teljesíteni. Szerencsére a lengyel politikusok nem kommentálják a fiam egyházi pályáját.” Beata Szydlo kiemelte, hogy Orbán Viktor „nagyon kedves és fontos gesztust tett tavaly, amikor Tymoteusz a papság szentségének első fokozatában, a diakonátusban részesült. A magyar kormányfő személyes hangú levelet írt a fiamnak. Felesége, Lévai Anikó, akivel alig két hete beszéltem, pedig arról biztosított, hogy imádkozik a fiamért.” Persze a média lengyel földön sem csupa táncmesterből áll – az ottani kommentárok is sokfélék, a beszámolók hangvétele a szenzációhajásztól a rosszindulatún át a lelkesülten elismerőig terjed.

Politológiaiailag fontos hír, hogy múlt pénteken egy világhálós közösségi oldalon bejelentették: nyolcvankilenc évesen meghalt Zbigniew Brzezinski, Jimmy Carter amerikai elnök egykori

Írta: Zsille Gábor
2017. június 06. kedd, 20:53 -

nemzetbiztonsági főtanácsadója. Washington közelében érte a halál. A lengyel születésű politikus élete végéig aktív közéleti tevékenységet folytatott, és szakértőként rendszeresen felbukkant tévéműsorokban, így az amerikai közszolgálati televízió heti hírműsorában is. Annak idején az ő tanácsára látták el fegyverekkel az afganisztáni felkelőket, és ezzel közvetett szerepe volt a Szovjetunió vereségében.